

Balogh Pál



Április 19-én, 73 éves korában elhunyt Balogh Pál.

Gépészmérnöki diplomával a posztánál kezdett dolgozni. Közvetlenül a felszabadulás után a Szegedi Postaműszaki Igazgatóság helyettes vezetője, majd 1947-től vezetője. A II. világháborúban a szegedi körzet hírközlő berendezései elpusztultak, ezeket a Balogh Pál vezette gárda építette újjá, ezért a munkáért ismételt elnyerték az élizem címet.

Balogh Pált 1951-ben Budapestre helyezték az Országos Tervhivatalhoz főelőadónak. Azt a bizottságot vezette, amelynek feladata volt kidolgozni a híradástechnikai ipar korszerűsítésére és az egyes üzemekben a gyártmányfejlesztések létrehozására vonatkozó javaslatokat. E határozat és az abban foglaltak teljesítésének előmozdítására létrehozták a Tárcaközi Híradástechnikai Tanácsot, amelynek titkárává Balogh Pált nevezték ki. E beosztásában a hírközlés és hírközlési ipar területén dolgozó szak-

emberek nagy elismerését vívta ki, mert áldozatos munkával segítette előmozdítani a műszaki fejlesztést, és létrehozni a híradástechnikai ipart speciális anyagokkal — így nagyfrekvenciás kerámiákkal, mágneses anyagokkal stb. — ellátó kutató, fejlesztő és gyártó bázisokat.

Az 1955–1956. években Balogh Pál annak a szakértői bizottságnak a titkára, amelyet dr. Winter Ernő akadémikus vezet. Ez a bizottság dolgozta ki a híradástechnikai iparág fejlesztésének II. ötéves tervét. E munkáját ismerték el 1956-ban Munka Érdeméremmel.

Balogh Pál 1957-től a KGST-GÁB 9. Híradástechnikai szekciója magyar tagozatának, majd 1967-től a KGST Rádiótechnikai és Elektronikai Ipari Állandó Bizottsága magyar kormánybizottságának, továbbá a KGM és az érintett szovjet minisztériumok közötti közvetlen együttműködés bizottságainak titkárára. Balogh Pál e beosztásában jelentős szerepet töltött be a hazai híradástechnika nemzetközi kap-

csolatainak kiépítésében és sikeres vitelében. 1967-ben a Gépipar Kiváló Dolgozója lett, 1970-ben ment nyugdíjba.

A Híradástechnikai Tudományos Egyesületnek megalakulása óta egyik legjelentősebb egyénisége volt. Hosszú időn át volt a végrehajtó bizottság és elnökség tagja, számos egyesületi konferencia és tanácskozás szervezésében vett részt. Közreműködött az 1970-es években nyugdíjasként az egyesületi ügyvitel újjászervezésében. 1974-ben Puskás Tivadar emlékéremmel tüntették ki.

Folyóiratunknak Balogh Pál egyik megalapítója és a szerkesztő bizottságnak kezdetől tagja volt. Ő volt a Híradástechnika második főszerkesztője 1957 és 1966 között. Balogh Pál szervezte meg a szerkesztőséget abban a formában, ahogy az a legutóbbi évekig működött. Az addig negyedévenként rendszeretlenül megjelenő szaklap a keze alatt rendszeresen megjelenő folyóirattá vált. Megteremtette a rendszeres megjelenés alapját képező szerkesztőségi ügyviteli rendet, maga köré írástudó szakemberekből gárdát szervezett, és kiépítette a lap külső kapcsolatainak csatornáit. A folyóirat szerkesztésében szinte haláláig közreműködött mint tudományos szerkesztő és a szemle rovat készítője. Még ez év elején is közöltünk olyan szemléket, melyeket ő állított össze.

Balogh Pál minden emberi tulajdonságában a legkiválóbbak közé tartozott. Tanította, segítette munkatársait, a folyóirat ifjú botladozó szerzőit. Kiváló szervezőképességével, műszaki tudásával, tárgyalóképességével, a legbonyolultabb kérdésekben való gyors úttalalásának képességével mintaképpül szolgált.

Éppen ezért nehéz elhinni, hogy Balogh Pál már nincs közöttünk.